

« شمع خاموش »

دیوان اشعار و غزلیات

« محمد سیاس »

شاعر معاصر شهر بم

انتشارات بهنام

سرشناسه : سپاس، محمد، ۱۳۰۰-۱۳۶۲.
عنوان و نام پدیدآور : شمع خاموش : دیوان اشعار و غزلیات «محمد سپاس».
مشخصات نشر : کرمان : بوتیا، ۱۴۰۰.
مشخصات ظاهری : ۴۳۰ ص.
شابک : ۱۰۰۰۰۰۰ ریال ۳-۵۴-۷۱۰۲-۶۲۲-۹۷۸
فهرست نویسی : فیبا
رده بندی کنگره : PIR ۸۳۴۸
رده بندی دیویی : ۸۶۲/۱ فا
کتابشناسی ملی : ۸۴۰۵۲۲۹

انتشارات بوتیا

کرمان، بلوار جمهوری، خیابان ۲۰ متری نادر، روبروی کوچه ۱۶ تلفن : ۰۹۱۳۳۸۷۲۰۹۲
شمع خاموش؛ دیوان اشعار و غزلیات محمد سپاس
شاعر : محمد سپاس
قیمت : ۱۰۰۰۰۰۰ ریال
شمارگان : ۲۰۰۰ نسخه
نوبت چاپ : اول ۱۴۰۰
چاپ و صحافی : بوتیا
طراح جلد : کانون تبلیغاتی پویا
شابک : ۳-۵۴-۷۱۰۲-۶۲۲-۹۷۸
حق چاپ محفوظ است.

پیشگفتار ناشر:

پاس خدای را که قلم را آفرید و این قلم تاکنون در دستان بزرگانی از عرصه شعر و ادب این مرز و بوم خوش رقصی کرده است که نام و آوازه شان در سپهر ادب پارسی همچون ستاره درخشیده است اما در این میان بستند شعرایی که در صین خوشنمایی، آسایش را در گمنامی دیده اند و با شاعرانه‌ی خود عشق بازی کرده اند. مرحوم محمد پاس، یکی از این مخاخر گمنام است که در شهرستان بهم به خوشنمایی، شمره عام و خاص بوده و خدمات فراوانی به مردم آن سالن نموده است. لکن کثرتی از ذوق و قریحه شاعری این مرد بزرگ مطلع بوده است. لطافت در کلام، دقت در معنا و محتوا و نیز رعایت فعلن و مصانعات ادبی سبب شده است که اشعار مرحوم پاس، هم ردیف اشعار بسیاری از شعرای مشهور پارسی باشد و این امر برای انتشارات بوتیا مایه فخر و مباهات است که دیوان غزلیات این شاعر عالی مقام را چاپ و منتشر نموده است.

مهد رضا زنگی آبادی

مدیر انتشارات بوتیا

زندگینامه مرحوم محمدپاسی بی

مرحوم محمدپاس با تخصص پاس یا پاسی در سال ۱۳۰۰ شمسی در شهرستان بزم دیده به جهان گشود. پدر ایشان حسین اصفهانی زاده و مادرش بی بی فاطمه نقی بی بود. پدرش از خانواده ای اصل اصفهانی بود که به همراه برادرش به منظور کسب و تجارت به شهرستان بزم عزیمت کرد و در این شهر رحل اقامت گزید و پس از مدتی با سیده ی بزرگوار ی که از یک خانواده مذهبی و اصل بزم بود ازدواج نمود که ثمره این ازدواج، یگانه فرزندشان محمد بود.

محمد سپاسی در پنج سالگی پدرش را از دست داد و در همان سال با قرآن کریم و فرائض دینی را نزد والده می‌مخترمه اش فرا گرفت به طوری که تا پایان عمرش، همواره صوت قرآن و قرأت اودیه اش در خانه طنین انداز بود.

وی پس از اخذ مدرک تحصیلی به دلیل استعداد بالا و خط زیبایی که داشت به دنبال کسب معاش در موقعیت‌های مختلفی به کار پرداخت و پس از مدتی در دادگستری مشغول به کار شد و به جهت استعداد وافر در حفظ قوانین، در بسیاری از مواقع وکالت برخی افراد عمده دار می‌گشت. از آنجا که اشتغال در دادگستری مورد علاقه و ذوق وی نبود، پس از مدتی در بهداری استخدام و مشغول به کار گردید. در سال ۱۳۳۰ به منظور گذراندن دوره پزشکیاری عازم تهران شد و پس از طی این دوره به بزم مراجعت نمود و مدت ۳۰ سال در کسوت پزشکیاری در روستاهای گرم و محروم

شهرستان بزم که فاقد پزشک و بیمارستان و جاده بود به بهشتیان خود خدمت نمود و به طبابت و مداوای

بیماران بخت و خدمات این مرد بزرگ تا به امروز در یاد و خاطر روستائیان منطقه ماندگار بوده و بهواره از

این مرد شریف به نیک نامی یاد می شود. البته آن مرحوم در این مسیر خدمتگزاری به ویژه در
اواخر عمرش از حمایت و پشتیبانی های بی دریغ جناب دکتر اسماعیلی ریاست وقت بهداری بهم

برخوردار بود.

مرحوم پاس در عین حالی که عاشق حرفه خود و شوق خدمت به مردم بود، ذوق و علاقه زیادی به
سرودن شعر و ادبیات داشت. بطوری که در مدت ۳۰ سال در اوقات فراغت بدون وقفه

سرودن شعر می پرداخت و تا نیمه های شب، مونس وی قلمی بود که شاعرانه بر عرصه کاغذ
می لغزید تا بتواند این ذوق و قریحه خدادادی را به رشته تحریر درآورده و به شکل کتاب به اتمام

برساند.

متأسفانه عمر کوتاه ایشان مجال چاپ و نشر دیوان شعر را به ایشان نداد و در شهریورماه ۱۳۶۲ در سن

۶۲ سالگی دیده از جهان فرو بست و به لقاء الله پیوست.

شمره‌ی ازدواج مرحوم عفرزند بود که نیمی از آنها با تمامی اعضای خانواده در زلزله جانکاه پنجم دیماه ۱۳۸۲

شهرستان بهم دار فانی را وداع گفتند.

اکنون پس از گذشت حدود چهار دهه از رحلت این بزرگ مرد، خورندیم که بامد و لطف

پروردگار متعال و بر طبق وصیت ایشان با جمع آوری و چاپ این کتاب ارزشمند خدمت کوچکی به جامعه

ادبی کشور و هنردوستان ارجمند و علاقه‌مندان به فرهنگ و ادبیات ایران زمین و سرزمین علم پرور و

شاعر دوست انجام دهیم. باشد که مردم عزیز قدر این هنرمندان با ارزش را بدانند و هنر آنها را ارج نهند و

قدردان این ذخایر فرهنگی باشند، به ویژه مردم شهرستان بهم و استان هنر پرور کرمان که به سر لوحه بودن در

معرفت و دانش شهره هستند و نام این خطبه عنوان ممد بنرمندان و ادیبان شهرت دارد بیش از پیش زنده

کرد.

شایسته است که در این مقام، از برادر بزرگوار جناب آقای محمود توحیدی محقق تاریخ شهرستان بهم بشکوه

قدردانی کنیم که در زنده کردن نام و یاد مشاییر بهم زحمت فراوان کشیدند.

تقدیم به ملت هنردوست و ادیب پرور ایران

به ویژه مردم عزیز شهرستان بهم و استان کرمان